

grund for lovforslaget, har Dansk Ejendoms-
mæglerforening allerede gjort udbud til kontant-
pris til et normkrav.

Kontantprisen defineres som den pris, hvortil
ejendommen kan erhverves kontant uden over-
tagelse af lån, jf. § 2. Selv om ejendommen skal
udbydes til kontantprisen, er det ikke givet, at
ejendommen handles kontant. Køber kan f.eks.
vælge et af ejendomsformidleren foreslået finan-
sieringstilbud.

En række af forslagens bestemmelser bygger på
kontantprisprincippet: Ved værdiansættelse af
en ejendom med henblik på køb eller salg, skal
den erhvervsdrivende angive, hvilken kontant-
pris ejendommen skønnes at kunne sælges til in-
den for en bestemt periode, jf. § 3. Når en ejen-
domsformidler påtager sig et salgsoptag, skal
der, jf. forslagens § 17, stk. 1, træffes aftale om
udbudsprisen på grundlag af formidlerens vær-
diansættelse efter § 3. I annoncer og anden mar-
kedsføring skal kontantprisen anføres, jf. § 5.
Rådgivning af en forbruger om, hvorvidt ved-
kommende har råd til køb af en ejendom, skal
bl.a. angive, hvilket kontantprisniveau vedkom-
mende har mulighed for at købe ejendom inden-
for, jf. § 6. Salgsprovenu skal ved udbud bereg-
nes særskilt alt efter, om ejendommen sælges til
kontantprisen eller med overtagelse af lån, jf.
§ 20.

Salg kan betinges af overtagelse af indestående
lån, men ikke af aftale om finansiering i øvrigt,
jf. § 4, stk. 2. I forhold til sælger og formidler er
køber uanset aftale om køb med overtagelse af
indestående lån eller anden form for finansie-
ring berettiget til at finansiere købet på anden
måde, såfremt det kan ske uden tab eller væsent-
lig ulempe for sælger, jf. § 18, stk. 2.

3. Ifølge lovforslaget har kun registrerede ejen-
domsmæglere, advokater, pengeinstitutter, real-
kreditinstitutter og forsikringsselskaber *adgang
til at udøve erhverv som ejendomsformidler*, jf. § 8,
stk. 1. Ingen andre end disse erhvervsgrupper
må have ejerinteresser i eller være leverandør af
navn og forskrifter for forretningsgange til ejen-
domsformidlingsvirksomheder, jf. § 8, stk. 3.
Selv om der således foreslås en væsentlig libera-
lisering af adgangen til erhvervet, findes der fort-
sat behov for at beskytte forbrugerne mod ukyn-
dige eller useriøse ejendomsformidlere. Forsla-
get bygger samtidig på, at de finansielle virk-
somheder i forvejen er under tilsyn og har en
størrelse og karakter, der burde sikre seriositet i
virksomhedsudøvelsen.

For både ejendomsrådgivere og advokater gæl-

der, at det offentlige påser, at de fornødne kvali-
tetskrav er opfyldte. Også når ejendomsformid-
lingsvirksomhed udøves af pengeinstitutter, re-
alkreditinstitutter og forsikringsselskaber, er det
fundet rigtigst at sikre kravene om kvalitet tilgo-
deset gennem en regel om, at *hvert forretnings-
stedes formidlingsvirksomhed skal være ledet af en
ejendomsrådgiver eller en advokat*. Denne regel
gælder også i tilfælde, hvor en ejendomsrådgiver
har flere forretningssteder (filialer), jf. § 8, stk. 4.
Lovforslagets bestemmelser om adgangen for
pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsik-
ringsselskaber til at udøve ejendomsformidlings-
virksomhed tilsigter ikke at fortrænge *de særlige
love om de finansielle virksomheder*. Bank- og
sparekasseloven, realkreditloven, lov om Dansk
Landbrugs Realkreditfond og forsikringsvirk-
somhedsloven vil derfor også regulere, på hvil-
ken måde de finansielle virksomheder kan enga-
gere sig i ejendomsformidlingsvirksomhed.

Lovforslaget bygger på den forudsætning, at der
ikke er afgørende betænkeligheder ved, at rådgiv-
vere og ejendomsformidlere har interesser i af-
sætning af produkter med tilknytning til fast
ejendom, hvis blot forbrugerne sikres valgfrihed,
gennemsigtighed og beskyttelse mod eventuelle
misbrugstilfælde. Sådan et samvirke kan føre til
produktudvikling, samproduktion og pakkelo-
sninger, som kan være attraktive. I punkt 7-9 er
der redegjort for lovforslagets bestemmelser til
sikring af valgfrihed m.v. for forbrugerne.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et register
over ejendomsrådgivere, jf. § 25, stk. 1. Betingel-
serne for optagelse i registret omfatter visse ud-
dannelses- og praksiskrav med udgangspunkt i,
hvad der gælder i dag for ejendomsrådgivere. Ef-
ter lovforslagets overgangsregel, jf. § 37, vil en-
hver, der efter gældende regler har beskikkelse
som ejendomsrådgiver eller næringsbrev som
ejendomshandler, have ret til at blive optaget i
registret uden at skulle opfylde lovforslagets ud-
dannelses- og praksiskrav. Der stilles ikke i dag
uddannelsesmæssige krav for at få næringsbrev
som ejendomshandler. For ejendomshandlere
kræves efter *overgangsordningen* mindst et års
selvstændig virksomhed inden for de sidste 5 år.
Betegnelsen ejendomshandler vil således efter
overgangsperiodens udløb bortfalde. Det vil
herefter kun være ejendomsrådgivere, som er re-
gistrerede i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, og
advokater (samt de finansielle institutter), der
kan påtage sig ejendomsformidling.

Ejendomsformidlingsvirksomhed kan forenes
med anden virksomhed, for så vidt der ikke er